

UTDRAG AV

STATSMINISTER ODVAR NORDLIS TALE I AMOT PA MODUM
SØNDAG 28. AUGUST 1977

Lederne for sonderingspartiene, Høyre, Senterpartiet og Kristelig Folkeparti har vært samlet til møte. Fra dette møtet i går kom disse partiene med sin første felles uttalelse. Lederne utfordrer her Regjeringen til å klargjøre sin økonomiske politikk. Jeg tillater meg å betegne dette utspillet i valgkampen som frekt.

Jeg har ved to anledninger stilt de tre sonderingspartiene fem konkrete spørsmål. Det jeg i all enkelthet har bedt partiene om er at de før valget må klargjøre

- 2 -

sin politikk på følgende områder: Økonomisk politikk, energipolitikk, oljepolitikk, distriktpolitikk og miljø- og ressurspolitikk. På alle disse fem områdene har partiene sterkt motstridende synspunkter. Ikke på noen av disse fem områdene vet velgerne hvilken politikk en eventuell borgerlig regjering vil føre.

Når så lederne for partiene samles, og enes om en uttalelse til velgerne, finner de det ikke passende og betimelig å klargjøre hva de står for og hvilke politiske retningslinjer de vil følge på disse sentrale områdene. Enigheten og klargjøringen strekker ikke lenger enn til å angripe Arbeiderpartiet og Regjeringen.

Dette er ingen ny situasjon for Arbeiderpartiet. Så lenge Arbeiderpartiet har vært den drivende kraft i norsk politikk, har de borgerlige partiers tilbud til velgerne vært "nei til Arbeiderpartiet".

"Hensynet til landets økonomi, velgerne og opposisjonen tilsier at Regjeringen klargjør sin økonomiske politikk," hevder partilederne.

Regjeringen har lagt fram sitt forslag til det økonomiske opplegg i Regjeringens langtidsprogram. For Regjeringen er dette en selvsagt plikt.

Vi vil fottsette reformarbeidet etter de retningslinjer som er trukket opp i dette programmet. Det som imidlertid er klart, er at tempoet i reformarbeidet

vil måtte påvirkes av den generelle økonomiske situasjon. Dette er selvsagt og vil være tilfellet uansett regjering.

De tre borgerlige partilederne avleder debatten ved å be om konkret og nøyaktig datofesting på når i fireårsperioden reformene skal gjennomføres. I en seriøs langsiktig økonomisk planlegging er dette hverken vanlig eller mulig. Dette vet de tre partiformennene.

Det som er vesentlig, og det valget dreier seg om, er derimot hvilken utvikling vi ønsker for de enkelte samsfunnsområder, hvilke reformer som skal gjennomføres i fireårsperioden. Dette gir vi et samlet svar på i Langtidsprogrammet.

Vi etterlyser fremdeles det samlede alternativ fra de borgerlige partier. Sonderingspartienes felles-

innstilling gir ikke et samlet og helhetlig svar,
men består av en samling av standpunkter der uenigheten
innad i koalisjonen og motvilje til Arbeiderpartiet
er det vesentlige.